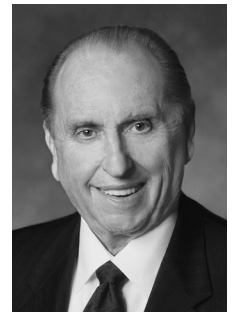

Președintele
Thomas S. Monson

Fideli credinței strămoșilor noștri

John Linford avea 43 de ani când el și soția sa, Maria, și trei dintre fiii lor au luat decizia de a pleca din casa lor din Gravelly, Anglia, pentru a călători mii de kilometri pentru a se alătura sfinților din valea Great Salt Lake (Marele Lac Sărat). Ei au lăsat în urmă pe cel de-al patrulea fiu al lor, care slujea într-o misiune, și-au vândut bunurile și au plecat din Liverpool la bordul navei *Thornton*.

Călătoria pe mare până în orașul New York și de acolo pe uscat până în Iowa a fost lipsită de evenimente. Cu toate acestea, problemele au început să apară la scurt timp după ce familia Linford și alți sfinți din zilele din urmă care navigaseră pe *Thornton* au plecat din orașul Iowa la data de 15 iulie 1856, făcând parte din compania de cărucioare destinată eșecului, condusă de James G. Willie.

Vremea aspră și călătoria dificilă au cauzat îmbolnăvirea și moartea multora din acea companie, inclusiv cea a lui John. În cele din urmă, el s-a îmbolnăvit atât de grav și a fost atât de slăbit, încât a trebuit să fie dus în cărucior. În momentul în care compania a ajuns în Wyoming, starea lui se înrăutățise considerabil. O echipă de salvare din orașul Salt Lake a ajuns la data de 21 octombrie, la doar câteva ore după ce John murise. El murise devreme, în dimineața aceea, lângă malurile râului Sweetwater.

I-a părut rău lui John că schimbase confortul și liniștea pe zburcium, lipsuri și greutate conducându-și familia spre Sion?

„Nu, Maria” i-a spus el soției sale chiar înainte să moară. „Îmi pare bine că am venit. Nu voi trăi să ajung în Salt Lake, dar tu și băieții veți ajunge și nu regret prin ce am

trecut dacă băieții noștri pot crește și își pot întemeia familiile în Sion”¹.

Maria și fiii ei și-au încheiat călătoria. Când Maria a murit la aproape 30 de ani după aceea, ea și John au lăsat în urmă o moștenire de credință, slujire, devotament și sacrificiu.

A fi un sfânt din zilele din urmă înseamnă a fi un pionier, pentru că definiția pionierului este „o persoană care merge înainte pentru a pregăti sau deschide calea pentru ca alții să o urmeze”². Și a fi pionier înseamnă a te familiariza cu sacrificiul. Cu toate că membrilor Bisericii nu li se mai cere să își lase în urmă casele pentru a călători către Sion, ei trebuie, deseori, să își lase în urmă vechi obiceiuri, deprinderi pe care le au de mult timp și prieteni dragi. Unii iau decizia dureroasă de a lăsa în urmă membri ai familiei care se opun apartenenței lor la Biserică. Cu toate acestea, sfinții din zilele din urmă merg înainte, rugându-se ca cei dragi să înțeleagă totuși și să accepte.

Calea unui pionier nu este ușoară, dar noi urmăm pașii celui mai bun pionier – chiar Salvatorul – care a mers înainte, arătându-ne calea pe care să o urmăm.

„[Urmați-mă]”³, ne-a invitat El.

„Eu sunt calea, adevărul și viața”⁴, a declarat El.

„[Veniți] la Mine”⁵, ne-a chemat El.

Calea poate fi plină de încercări. Unii consideră că este greu de rezistat la remarcile batjocoritoare și jignitoare ale celor nechibzuiți, care ridiculizează castitatea, onestitatea și supunerea față de poruncile lui Dumnezeu. Lumea, totdeauna, a considerat supunerea față de principii ca fiind

lipsită de importanță. Când Noe a fost instruit să construiască o corabie, poporul, lipsit de înțelepciune, s-a uitat la cerul fără nori și, apoi, a râs și a vorbit despre credincioși într-un mod care a arătat dezaprobare și lipsă de respect – până când ploaia a venit.

Pe continentul american, cu multe secole în urmă, oamenii s-au îndoit, s-au certat și nu au ascultat până când focul a consumat Zarahemla, pământul a îngropat orașul lui Moroni și apa a înghițit orașul Moroni. Răutatea, batjocora, desfrâul și păcatul nu mai existau. Ele au fost înlocuite cu liniștea cumplită și întunericul dens. Răbdarea lui Dumnezeu se sfârșise, timpul Său se împlinise.

Maria Linford nu și-a pierdut niciodată credința, în pofida persecuției din Anglia, a greutăților „[drumului] spre vest [pe care] Domnul l-a arătat”⁶ și a încercărilor ulterioare pe care le-a suferit pentru familia ei și Biserica.

În anul 1937, la o ceremonie desfășurată la mormântul Mariei, dedicată memoriei ei, vârstnicul George Albert Smith (1870–1951) i-a întrebat pe urmașii ei: „Veți fi fideli credinței strămoșilor voștri?... Vă rog să vă străduiți să fiți demni de toate sacrificiile pe care [ei] le-au făcut pentru voi”⁷.

În timp ce căutăm să construim Sionul în inimile noastre, în casele noastre, în comunitățile noastre și în țările noastre, să ne amintim de curajul de neclintit și de credința perseverentă a celor care au dat totul pentru ca noi să ne putem bucura de binecuvântările Evangheliei restaurate, cu speranța și promisiunea ei prin ispășirea lui Isus Hristos.

NOTE

1. Vezi Andrew D. Olsen, „*The Price We Paid*” (2006), p. 45–46, 136–137.
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary* (1971), „pioneer”.
3. Luca 18:22.
4. Ioan 14:6.
5. Ioan 7:37; vezi, de asemenea, 3 Nefi 9:22.
6. „Veniți voi sfinți”, *Imnuri*, nr. 23.
7. Vezi Olsen, *The Price We Paid*, p. 203–204.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Aveți în vedere să îi rugați pe cei cărora le predați să se gândească la acele persoane din viețile lor care au mers înainte și au fost pionieri pentru ei. Apoi întrebați-i când au trebuit să fie pionieri și să pregătească calea pentru alții. Invitați-i să cugete asupra momentelor în care au trebuit să se sacrifice și de ce a meritat să facă acest lucru. Îi puteți încuraja, apoi, să-și scrie mărturia despre „cel mai bun pionier”, Salvatorul.

TINERI

Fideli credinței lor

Președintele Monson relatează o povestire despre o familie de pionieri și apoi îl citează pe președintele George Albert Smith: „Veți fi fideli credinței strămoșilor voștri?... Vă rog să vă străduiți să fiți demni de toate sacrificiile pe care [ei] le-au făcut pentru voi”. Fie că ai strămoși pionieri, fie că ești prima generație de membri ai Bisericii, te gândești la exemple de credință care să-ți ofere îndrumare și tărie? Iată un mod bun, care te poate ajuta să începi:

1. întocmește o listă cu oameni pe care îi admiri. Ei pot fi membri ai familiei tale (din trecut sau prezent), prieteni, conducători ai Bisericii sau persoane din scripturi;

2. notează calitățile pe care ei le au și pe care tu le admiri. Este mama ta foarte răbdătoare? Poate prietenul tău este bun cu alții. Poate admiri curajul căpitanului lui Moroni;

3. alege o calitate din lista ta și întreabă-te: „Cum pot dobândi această calitate? Ce trebuie să fac pentru a dezvolta acest lucru în viața mea?”;

4. notează-ți planul care te va ajuta să dezvolți această calitate și pune-l undeva unde îl poți vedea des pentru a-ți aminti de țelul tău. Roagă-te Tatălui Ceresc să te ajute și verifică-ți progresul cu regularitate. După ce simți că ai dezvoltat această calitate, poți alege o alta și poți lucra la ea.

Ține minte că, în timp ce dezvoltăm calități nobile în noi înșine, nu doar onorăm credința strămoșilor noștri și sacrificiul pe care l-au făcut, ci putem influența în bine pe cei din jurul nostru.

COPII

Și tu ești un pionier!

Pionierii sunt persoane care pregătesc calea pe care să o urmeze alții.

Desenează o imagine sau găsește o poză a unuia dintre strămoșii tăi. Poți găsi o poveste despre cum ei au pregătit calea pe care tu să o urmezi? Scrie două moduri prin care tu poți fi un pionier azi. Îți poți împărtăși ideile la următoarea seară în familie!

Potențialul nostru de a fi mame

Credință, familie, alinare

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea declarației „Familia: o declarație oficială către lume” va mări credința dumneavoastră în Dumnezeu și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

„**A**fost esențial pentru copiii de Aspirit ai lui Dumnezeu să se nască în viața muritoare și să aibă ocazia de a progresa spre viața eternă”, ne-a învățat vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Datorită scopului principal al marelui plan al fericirii, cred că cele mai prețioase comori pe pământ și în cer sunt copiii noștri și urmașii noștri”¹.

Vârstnicul Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus:

„Noi credem în familii și credem în copii ...

«Dumnezeu le-a zis [lui Adam și Evei]: ‘Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul’ [Genesa 1:28] ...

Această poruncă nu a fost uitată sau lăsată deoparte în cadrul Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”².

Deși nu toți devenim părinți în această viață, putem avea grijă de copii de toate vârstele. Ne bucurăm de binecuvântările faptului de a face parte din familia Tatălui Ceresc și trăim bucuriile și încercările care vin

odată cu apartenența noastră la o familie pământească. Pe multe dintre noi, calitatea de mamă le așteaptă în eternitățile ce vor veni.

Scripturi suplimentare

Psalmii 127:3; Matei 18:3-5;
1 Nefi 7:1; Moise 5:2-3

Povestiri despre oameni în viață

„Multe glasuri din lumea de astăzi diminuează importanța faptului de a avea copii sau sugerează amânarea sau limitarea numărului de copii în cadrul unei familii”, a spus vârstnicul Andersen. „Fetele mele mi-au vorbit recent despre un blog al unei mame creștine (nu din Biserica noastră) cu cinci copii. Dânsa a scris: «[Crescând] în această cultură, este foarte greu să dobândești o perspectivă biblică privind calitatea de mamă... Faptul de a avea copii este mai puțin important decât mersul la facultate. Cu siguranță mai puțin important decât să faci înconjurul lumii. Mai puțin important decât posibilitatea de a ieși noaptea pentru a-ți petrece timpul liber. Mai

puțin important decât faptul de a-ți modela trupul la sală. Mai puțin important decât orice slujbă ai putea avea sau ai putea obține». Apoi, dânsa adăugă: «Calitatea de mamă nu este un hobby, ci este o chemare. Nu colecționezi copii pentru că ți se par mai drăguți decât timbrele. Nu este un lucru pe care-l faci numai dacă mai încap în programul tău încărcat. A avea copii este ceva pentru care Dumnezeu ți-a alocat timp»³.

NOTE

1. Dallin H. Oaks, „The Great Plan of Happiness”, *Ensign*, nov. 1993, p. 72, 75.
2. Neil L. Andersen, „Copiii”, *Liahona*, nov. 2011, p. 28.
3. Neil L. Andersen, „Copiii”, p. 28.

Aveți în vedere următoarea întrebare:

În ce fel se aseamănă familia noastră de pe pământ cu familia noastră din cer?